

Universitätsbibliothek Paderborn

**Commentaria Vetustissima & profundissima Super
Canticvm Canticorvm Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr
Sirhasirim**

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs XI. & XII. Iam enim hyems transijt, imber abijt & receßit. Flores apparuerunt in terra nostra: tempus putationis aduenit: vox turturis audita est in terra nostra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

mea columba mea, formosa mea, & veni: surge per fidem, propera per spem, veni per charitatem: siue, surge per intentionem, propera per operationem, veni per contemplationem: haec est enim totius tui cultus & religionis perfectio, credere, sperare, diligere; nam reliqua tria, videlicet, intentio, operatio, contemplatio ex his constituuntur. Si enim recte credis, recte quoque ad bona agenda intendis; operaris verò propter spem præmij consequendi, subtilius autem contemplaris, quo magis ad Deum per charitatem subleuaris.

Quid sit esse Amicam.

Et hoc facere poteris, si amica fueris, hoc est si abiecto errore infidelitatis mili per fidem reconciliaris; si columba fueris, hoc est si simpliciter vixeris, si neminem læseris, & tuis tantum contenta fueris, spe futuræ remunerationis, vel si fragilitate aliqua compellente de arcâ, hoc est Ecclesiâ malè agendo exieris, non in sâculo remaneas, sed citius reuertaris ferens ramum oliuæ in ore, hoc est spem habens misericordiæ per confessionem & modum pœnitentiæ.

Si formosa fueris, hoc est si dilectione Dei solâ seruens omnes mudi curas, vel si qua pulchritudinem mentis tuæ inficere possunt, post posueris, ut non lippientes Liæ oculos, sed formosam & pulchram Rachelis faciem habens in illam supernæ beatitudinis maiestatem, quæ Deus est purgato mentis oculo intendere possis.

Quid sit esse columbam.

Quid sit esse formosam.

VERSUS XI. & XII.

Iam enim hyems transiit, imber abiit & recessit.

Flores apparuerunt in terra nostrâ: tempus putationis aduenit: vox turturis audita est in terra nostra.

CVR autem ad haec tantopere se inuitò? *Quia frigus infidelitatis, & tempestas cæxitatis & ignorantiae, quæ totam mundi obduxerat faciem, recesserunt; & flores apparuerunt, id est initia bonorum operum iam pullulare cœperunt, & tempus putationis aduenit, hoc est consilium & regula, vitia & peccata amputandi tempore gratiæ iam habentur. Vox quoque turturis audita est, id est sonus prædicationis, ex qua resonant consilia, præcepta, & exempla castitatis, solitariæ conuersationis, supernæ speculationis & pœnitentiæ, quæ omnia exprimit turtur castus & gemebundus, amator solitudinis & nidificans in excelsis. In ipso namque principio Euangelicæ vocis clamat Turtur verbis & motibus, siue ipse Dominus Iesus Christus virginitatis filius, siue ipsa eius genitrix Beata Virgo Maria, siue præcursor ipsius Beatus Iohannes Baptista. Denique ipse Dominus de Virgine natus castitatis est prænuntius, solitudinem consecrat in desertum ductus, contemplationem monet studendum in monte orans, ad pœnitentiam hortatur quasi gemebunda voce proclamans,*

O

mans,

Matt. 10. mans, pœnitentiam agite appropinquabit enim regnum cœlorum. Beata quoque Dei Genitrix singulare est speculum castitatis, quæ solitaria, & in diuina contemplatione posita ab Angelo salutatur, & Christi Mater futura prædocetur, moxque diuinę animaduersiōnis sententiam pœnitentiā mutatam denuntiat, cùm misericordiam eius in progenies & progenies futuram proclamat. Sanctusverò Ioannes Baptista castitatis filius mente & corpore Virgo, quo magis fuit ab hominibus remotus tantò magis Deo per contemplatiōnem extitit proximus; fuit enim in deserto prædicans baptismum pœnitentiæ, & clamans gemebunda turturis voce, facite fructus dignos pœnitentiæ.

Luc. 2.

Matth. 3.

Non ergo ordo locutionis huius sine ratione attenditur, in qua tria ista, fides, spes, & charitas, siue alia tria, intentio, operatio, contemplatio considerantur, cum ista horum sint consequentia; vt qui credit, speret, & diligit, & nemo sperare & diligere possit, nisi qui crediderit; nemo etiam operatur nisi prius intendat quid, & quomodo, & quando, & quare operetur; subtilitatem verò contemplandi nemo cōsequi possit, nisi ad hanc bonorū operum sublimitate profecerit.

Non autem erit vt credimus in- Septen- numeri causa ob- quam dī- lectus vult dilectam surgere, properare & venire, septifor- nis transitio; imbris, id est, infidelita- mis spiri- rum operum apparitio; vitio- neplacitū. rum amputatio; turturis, id est, euangelij proclamatio; grossorum ficus prola- tio, id est legalium obseruationum in veritatem mysteriorum reuelatio; vinearum, id est gentium ad fidē conuersarum, suauiter redolens opera- tio, quid sunt nisi septiformis spiri- tus beneplacitum & dignatio?

Causas enim huiusmodi, & quod ex his efficiebatur, siue efficitur cau- fas, ho- est, credere, sperare, diligere, of tabatur ab initio, & adhuc sanctus est operatur quotidie Spiritus Dei; ordinator spiritus status Ec- quia omnis infidelitatis & malitiæ clæsticæ. remotio, fideique & salutis colla- pto constant ipsius dono, qui omnē in

VERSUS XIII.

Ficus protulit grossos suos, vineæ florentes dederunt odorem suum. Surge, propera amica mea, speciosa mea, & veni.

Quid cur fucus intel- Ficus, inquit, protulit grossos suos, hoc est Iudæa hactenus sterilis quæ dici- carnales cœpit intelligere cerimo- tur protu- nias, & corde credendo ad Iustitiam ore lisse gros- sūs suos. autem confitendo ad salutem, quod Rom. 10. carnaliter sapiebat, hoc iam spiri- tualiter sapit, & fide atque opere ostendere gestit.

Vineæ etiam florentes odorem dede- Quid per vineas flo- runt, quia gētes auditō verbo fidei, rentes & odorem danres. iam incipiunt boni operis ybique spargere odorem.